

Paris, 31 ianuarie 2021

***SCRISOARE CĂTRE TOȚI MEMBRII
CONFERINȚELOR SOCIETĂȚII SF. VINCENTIU DE PAUL
DIN ÎNTREAGA LUME***

2021 – Anul International Jules Devaux

1. Introducere

Lăudat să fie Domnul nostru Isus Cristos!

Dragii mei membri ai Conferințelor Sfântul Vincențiu de Paul din toata lumea, mai întâi doresc să cer binecuvântări de la Domnul nostru Isus Cristos pentru voi toți și Mama noastră cerească să fie cu fiecare, în special cu cei care au nevoie, pe care Societatea noastră îi ajută, fie în lucrări speciale, fie în Conferințe.

Sunt foarte încântat să vă scriu din nou tuturor, dragi surori și frați, ai Conferințelor Vincențiene din întreaga lume, pentru a șasea oară de când am fost ales al 16-lea președinte general al Societății Sfântului Vincențiu de Paul, această Scrisoare circulară pentru 2021. Din 1841, președinții Generali ai Societății Sfântul Vincențiu de Paul au obiceiul ca să scrie scrisori circulare adresate direct membrilor, acoperind chestiuni importante de pe agenda Vincențiană, sau pentru îndrumări pentru îmbunătățirea activității Conferințele, actelor de caritate și Consiliile. Se pare că scrisorile președinților generali sunt materiale foarte utile de instruire pentru toți membrii noștri.

1.1. Anul 2020 a fost ca nici unul de până acum

Anul trecut a fost unul care va fi marcat în istoria umanității ca fiind unul care a avut una dintre cele mai grave criză de sănătate, care în continuare afectează milioane de vieți, precum și nenumărate consecințe negative asupra economiei țărilor și a întregii lumi, creșterea sărăciei, șomajului și vulnerabilitate în societate. Sărăcii au fost cei mai afectați. Numărul de refugiați din întreaga planetă a crescut. Elevii nu au putut participa la cursuri. Credincioșii nu au reușit să participe la slujbele religioase sau să primească sacramentele. Oamenii nu se pot îmbrățișa sau saluta în mod corespunzător. Familiile sunt separate, pentru a evita adunările mari. Conferințele și consiliile nu pot avea întâlniri în mod regulat. Multe persoane care sunt în nevoie nu au ajutor din partea guvernelor sau a organizațiilor caritabile. A fost un an foarte dificil.

După o călătorie foarte grea în 2020, în care, pentru prima dată, s-au publicat două Scrisori circulare, intrăm cu speranța în 2021. Criza sănătății a schimbat fața lumii, a schimbat rutina și procedurile, așteptările s-au modificat dar, mai presus de toate, ne-au determinat să găsim noi modalități de a face caritate, cu creativitate și inovație. Toate

conferințele și consiliile noastre superioare, precum și Consiliul general însuși, au fost nevoite să se reinventeze.

1.2. Subiectul acestei scrisori

Anul 2021 fiind un an pentru reconstrucție și pentru noi începuturi, cu această circulară vreau să subliniez unele aspecte asupra cărora trebuie să reflectăm cu toții, astfel încât munca noastră pentru cei aflați în suferință să se poată îmbunătăți în timp. Ideile și întrebările pe care le voi acoperi aici sunt destinate, de asemenea, ca să ne facă atenți asupra modului în care Consiliile funcționează, întrucât singurul lor scop este să ofere servicii populației. Unii dintre cititorii mei ar putea să nu fie în asentiment cu mine dar cel puțin vor ști ce gândește președintele general, cu toate defectele și limitele lui.

Sugerez cu umilință ca această scrisoare să fie divizată pe fragmente sau subiecte și să fie citită în secțiuni scurte la întâlnirile conferințelor vicențiene. Aș fi încântat să primesc comentarii, critici și sugestii despre conținutul acestei Scrisori, precum și propuneri pentru anii următori. Ne-am generat o adresă de e-mail pentru acest scop, cgi.circularletter@gmail.com, pe care o puteți utiliza.

Fie ca bunul Dumnezeu să ne elibereze de toate relele acestei lumi și în numele Lui să ne putem întări credința prin acte de caritate, în primul rând între noi și, desigur, cu cei care suferă. Sper că vă faceți plăcere lectura acestei Scrisori din 2021.

2. Activitățile Consiliului Național

Așa cum spun mereu în discursurile, prezentările și scrisorile mele, este o onoare imensă și incomparabilă de a îndeplini rolul celui de-al 16-lea președinte general al Societății Saint Vincent de Paul dar și o mare responsabilitate față de membrii noștri, oamenii pe care îi ajutăm, clerul, familia Vincențiană și alții din întreaga lume. Toate succesele din ultimii ani au fost obținute cu sprijinul necondiționat al Consiliului Internațional, și sprijinul deplin al structurii internaționale (vicepreședinți teritoriali și coordonatori de zonă), personalul din Paris și Consiliile superioare care formează această minunată Confederație.

2.1. Responsabilitățile Președintelui General

Este sarcina președintelui general să indice calea, să sugereze strategii, să stabilească conducerea și să mențină unitate în cadrul Confederației. Dar Consiliul poate merge mai departe doar atunci când toți cei din jurul nostru împărtășesc aceleași credințe și sunt de acord să ia parte la schimbări. Așa văd sarcina nobile a Președintelui General: să servească mai presus de toate. Și profit de această ocazie pentru a mulțumi tuturor celor care mi-au acceptat invitația de a se alătura Consiliului General, din toate domeniile de activitate.

Nimeni nu iubește ceea ce nu știe¹. Așadar, am extins transparența, guvernanta, democrația și dialogul în cadrul Consiliului General Internațional, astfel încât acesta să poată fi și mai aproape de bază. Când călătoresc în alte țări, cea mai mare bucurie a mea este să ascult pe toată lumea, văzând că Consiliu General este mai aproape de conferințe

¹ Vezi Sf. Augustin, "Sfânta tremie", Cartea X-a, Capitolul I.

și oferă mai multe servicii chiar mai multe decât o fac Consiliile Superioare. Consiliul Generalul trebuie să fie mai bine cunoscut, iubit, apreciat și protejat, pentru a onora moștenirea fondatorului nostru.

2.2. Acțiunea Consiliului general

În ciuda crizei de sănătate din 2020, am reușit să continuăm lucrările multor inițiative, descrise în Planul strategic internațional (2016/2022) și am adăugat, de asemenea, aspecte noi, oferind o imbold mai mare managementul nostru. În domeniul instruirii, au existat multe evenimente online, care au ajutat la dezvoltarea unor capacități noi în cadrul membrilor noștri. În domeniul comunicațiilor; web site-ul Consiliului General a fost complet reorganizat și acum este mult mai atractiv, mai informativ și mai ușor de utilizat; buletinul informativ „Ozanam Network” este întotdeauna plin de conținut, știri și materiale de instruire.

Când a început pandemia în martie 2020, Consiliul General nu și-a încetinit activitatea nici un minut. Pe pagina web a Consiliului General publicăm toate acțiunile administrative pe care le-am aprobat în sprijinul săracilor, astfel încât Confederația să poată trece prin acest moment trist pentru omenire. Ne-am mărit ajutorul internațional, trimițând resurse suplimentare pentru multe națiuni (peste 300.000 de euro pentru aproximativ 70 de țări). Principala mea preocupare² este sănătatea (fizică și mentală) a membrilor noștri și, desigur, efectele nocive ale acestei crize în rândul celor care au nevoie (în special copii, tineri și vârstnici), șomeri și cei care și-au pierdut speranța. Covid - 19 este o boală teribilă, dar și mai rău decât aceasta ne-am confruntat cu panica și teama pe care boala a stârnit-o.

2.3. Procesul de canonizare s-a accelerat

În ceea ce privește canonizarea fericitului Antoine - Frédéric Ozanam, cu harul lui Dumnezeu, și lucrarea vice- Postulatorului din Brazilia nu a întârziat, iar în acest moment procesul este deja în mâna Postulatorului de Roma, părinte Giuseppe Guerra (preot al Congregației Misiunii), care va continua acest proces la Vatican. Faza braziliană a fost destul de rapidă, chiar și cu restricțiile date de situația la nivel mondial în anul 2020, după 11 luni de muncă intensă și investigații. Îi rog pe toți membrii societății noastre să rămână statornici în speranța canonizării, devenind cu adevărat ucenici ai lui Ozanam³. În mod similar, conferințele noastre trebuie să se pregătească pentru a întâmpina noi adepți SVP după canonizare, care ni se vor alătura pe aceeași cale spre sfințenie, prin Ozanam pentru a se oferi cu spirit vicențian celor nevoiași.

2.4. Impactul pandemiei

² Cu privire la responsabilitatea președinților Conferințelor față de ceilalți membri: „Președintele este preocupat nu numai de munca în Conferință dar ar trebui să fie preocupat și de situația membrilor. Dacă vreunul dintre ei este bolnav sau trece printr-un moment dificil, președintele numit trebuie să îndeplinească îndatoririle impuse de circumstanțe”. (Circulara celui de al 3-lea Președinte General, Adolphe Baudon, 1852).

³ Citiți mai multe despre virtuțile lui Antoine - Frédéric Ozanam în minunata carte „Ozanam, el Servidor” (São Paulo, Brazilia, 1997), scris de colegul nostru, Laido Ciampone.

Călătoriile noastre internaționale au fost grav afectate, împreună cu misiunile planificate pentru „SSVP

Plus ”(extinderea SSVP). Aproximativ 10 vizite misionare în diferite țări au fost anulate și reprogramate pentru anii următori. Cu toate acestea, în 2020, am reușit să vizitez Libanul, Italia, Brazilia, Vatican, Portugalia, Franța, Națiunile Unite la Geneva, Elveția și Statele Unite ale Americii. Acestea au fost ocazii pentru creștere personală, spirituală și vicențiană.

În zona tineretului, a trebuit să anulăm intalnirea anuala specială programată pentru 4 iulie, ZIUA MONDIALĂ A TINERETULUI. Deci, în 2021, cerem membrilor noștri să fie mai generoși în donațiile lor, care vor fi folosite în mod adecvat pentru tinerii vicențieni din fiecare țară. Se apropie unele evenimente mari (Întâlnirea internațională a tineretului familiei vicențiene, Zilele Mondiale ale Tineretului cu Papa și cea de la Salamanca + 15 întâlniri). Toate aceste evenimente vor avea nevoie de resurse. În 2021, printre alte inițiativă, vom lansa competiția de imnuri „Șapte fondatori” în engleză, italiană și franceză și pliantul „SSVP în universități”⁴.

2.5. Inovații

Am fost încântați să declarăm ziua de 14 august drept ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEILOR DIN SSVP onorând soția devotată a lui Ozanam, Amélie Soulacroix, care și-a dedicat viața (mai ales la bătrânețe) îngrijindu-se de moștenirea, biografia, imaginea, obiectele și scrisorile soțului ei. Această zi a avut un răspuns excelent din partea tuturor membrilor SSVP din întreaga lume și multe țări au sărbătorit-o, chiar și în timpul crizei de sănătate. Este un omagiu important adus rolului femeilor în Societatea Sfântului Vincențiu de Paul. De asemenea, cu cât o cunoaștem mai mult pe Amélie, cu atât ne putem apropia de Frédéric Ozanam.

În aprilie 2021, aproape de ziua de naștere a lui Ozanam⁵, cu harul lui Dumnezeu, intenționăm să deschidem noul birou pentru Consiliul General din Paris, împreună cu deschiderea oficială a „Muzeului Ozanam” și o expoziție despre cei șapte fondatori. Biroul Consiliului General nu a suferit modificări semnificative în ultimii 50 de ani, de aceea acest sediu este foarte special pentru Societatea noastră, pentru că este de două ori mai mare decât cel anterior și organizat corespunzător pentru creșterea societății. Vreau să mulțumesc din nou membrilor Comisiei care a studiat viabilitatea economică a acestui pas și, în special, toate țările care au votat în favoarea cumpărării birourile, printr-un vot istoric, unanim la adunarea din Oporto (Portugalia), în 2019.

2.6. Îmbunătățiri în domeniul administrativ

⁴ La înființarea Conferințelor Vincențiene în colegii și universități: „Nu se poate nega influența Conferințelor asupra studenților, membri SVP. Toată lumea recunoaște că SSVP este parte importantă în educație contribuind la creșterea credinței, la protecția obiceirilor, la formarea caracterului și la judecata corectă. Aceste conferințe vor continua să producă rezultatele dorite. Dezvoltarea unui Vicențian în practica carității depinde adesea de modul în care el sau ea a fost inițiată în primele zile (Scrisoarea circulară a celui de-al 4-lea președinte general, Antonin Pagès, 1899).

⁵ Una dintre cele mai bune cărți pentru a descrie viața, opera și moștenirea lui Ozanam a fost scrisă de colegul nostru membru Raymond Sickinger (Indiana, SUA, 2017), intitulată: „Antoine - Frédéric Ozanam”.

La începutul acestui an, am propus câteva mici modificări la structura internațională, astfel vincentzieni noi au aderat la Consiliul General, numind vicepreședinții noi, grupuri de lucru și fonduri. Pe de altă parte câțiva colegi și-au finalizat mandatele în structura internațională. Pe această cale le mulțumesc din toată inima pentru angajamentul, zelul și dragostea lor în serviciul Confederației. Cu noua echipă, care mă va însoți până la sfârșitul mandatului meu în septembrie 2022, vom da un alt avânt activităților de solidaritate și înfrățire internațională, și desigur vom încerca să realizăm toate obiectivele strategice propuse. Întregul Consiliu va lucra în aceeași direcție pentru a crește nivelul de organizare internațională, pregătind Consiliul General pentru noi vremuri viitoare.

La Adunarea Plenară a Consiliului General din 2020, desfășurată în două sesiuni online, din cauza restricțiilor privind călătoriile între țări (4 octombrie și 13 decembrie), am aprobat o serie de documente importante pentru SSVP. Primul dintre acestea a fost „Protocolul de salvagardare a copiilor”, o declarație pentru protecția copiilor luați în evidențele conferințelor și în lucrările vincentiene⁶. Am semnat un acord de cooperare cu Centrul Internațional de Formare (CIF) al Congregației Misiunii, care ne va permite să ne perfecționăm în ceea ce privește antropologia oamenilor în nevoi și teologia Sfântului Vincentiu.

Am acordat medalia „Caritate în speranță” Serviciului Iezuit pentru Refugiați, pentru munca uimitoare desfășurată în toată lumea.

Anul trecut, am marcat de asemenea 100 de ani de la declararea independenței Societății Sf. Vincentiu de Paul de către Sfântul Scaun de la Vatican și 95 de ani de la deschiderea procesului de beatificare / canonizare pentru Fericitul Frédéric Ozanam.

2.7. Contribuții la Consiliul General

Închei această secțiune cu subiectul finanțelor Consiliului General. Din cauza crizei sănătății, care a dus la o criză economică gravă, multe țări și-au redus contribuțiile anuale la Consiliul General, obligându-ne să ne redimensionăm procedurile și să ne adaptăm la nou, în circumstanțe mai rigide.

Nu știu dacă toată lumea este conștientă că finanțele Consiliului General sunt menținute prin donațiile generoase de la consiliile superioare. Pentru aceasta, în urmă cu 15 ani a fost creat „Concordatul” (un grup de țări care s-au angajat să aducă contribuții anuale fixe la Consiliul General). Aceste țări extrem de generoase s-au făcut responsabile pentru 95% din cheltuielile aferente Consiliului și celelalte țări din Confederație acoperă restul de 5%.

Cu toate acestea, provocările cu care se confruntă Consiliul general și pentru care există descurajări considerabile, necesită sprijinul financiar continuu al Vincentzienilor din întreaga lume, prin intermediul consiliilor superioare. Costurile continue, ridicate ale biroului internațional, structura și planificarea strategică (de exemplu, tinerii, instruirea, procesul de canonizare, extinderea SSVP în noi țări, comunicări și relații instituționale)

⁶ Acest protocol a fost aprobat în cadrul Adunării Generale a Consiliului, care a avut loc la 4 octombrie 2020. Toate țările au primit copii a acestui document și poate reproduce inițiativa la nivel local. Prin protocol, conferințele noastre, lucrări speciale și consilii se angajează să protejeze copiii și tinerii aflați în grija noastră, în caritate, empatie și dragoste. În numele Consiliului General, mulțumesc tuturor celor care au conceput acest protocol, care poate fi considerat un reper în istoria SSVP internațional.

continuă să crească. Pentru a îndeplini angajamentele financiare deja asumate, regula internațională sugerează o colectare anuală⁷ în fiecare țară, în cel de-al patrulea trimestru al anului, pentru a ajuta Consiliul General Internațional.⁸ Această dispoziție din regulament este un mod excelent pentru țările care nu aparțin Concordatului pentru a-și spori contribuțiile la Consiliul general. În acest fel, sper cu sinceritate că având sprijinul tuturor, putem reveni la suma donațiilor din anii anteriori pandemiei, în acest fel putem să ne atingem obiectivele strategice. Suntem siguri că 2021 va fi un an de îmbunătățire și, desigur, un an în care acțiunea Vincențiană este reînnoită.

Recomandări membrilor

Cred că cel mai important lucru din viața unui membru al Societății Sfântului Vincențiu de Paul este întâlnirea cu cei nevoiași, prin Cristos. Această întâlnire personală ne aduce la convertirea inimii și o viață deplină în Domnul, ajungând la fericire. Caritatea în toate formele sale se află în centrul spiritualității Vincențiene⁹ și este în mod evident punctul central al credinței noastre¹⁰. Este modul de operare al membrilor, în fiecare una dintre cele 48.000 de conferințe răspândite în toată lumea. Este un har și un privilegiu să trăiești în acest fel, când ne dedicăm existența binelui și slujirii în solidaritate cu cei aflați în sărăcie. Viața Conferinței este vitală pentru viața membrilor noștri.

3.1 Marile provocări

Ne confruntăm cu provocări. În unele părți ale lumii, am văzut adoptarea excesivă a unor reguli și reglementări, structurile ierarhice¹¹ și procedurile au devinit foarte birocratice. Trebuie să evităm transformarea societății noastre într-o mare birocratie, Ozanam însuși ne-a avertizat¹² asupra acestui aspect. Regulile sunt esențiale, dar caritatea este mai importantă; regulile și reglementările excesive descurajează și sperie noile vocații Vincențiene. Regulile trebuie, de asemenea, actualizate și adaptate la noile circumstanțele, uneori în schimbare.

Trebuie să aducem lumină, bunătate și speranță în locuri în care uneori par doar umbre, cruci de purtat și întuneric. Sunt foarte îngrijorat de scăderea numărului de conferințe și închiderea unor consilii, în special în țările cu o istorie importantă în

⁷ Despre importanța colecțiilor: „Generozitatea este o altă virtute pe care Conferința o cultivă. Cutia donațiilor are nevoie contribuții generoase” (Scrisoarea circulară a celui de-al șaselea președinte general, Louis d’Hendecourt, 1911).

⁸ Cerința de bază nr. 20, din documentul „Cerințe de bază pentru redactarea statutelor interne ale superiorului, asimilat și Consiliile asociate” („Colecții pentru săraci și pentru întreținerea structurii”).

⁹ „... pe cei săraci îi vedem cu ochii fizici; sunt acolo și le putem pune degetul și mâna în rănile și cicatricile lor, coroana de spini este vizibilă pe fruntea lor [...] Sunteți stăpânii noștri și noi vă vom fi slujitori. Ești pentru noi imagini sacre ale aceluia Dumnezeu pe care nu-l vedem și neștiind să-L iubim altfel, nu îl vom iubi în voi persoană” (Scrisoare de la Frédéric Ozanam către Louis Janmot, 13 noiembrie 1836).

¹⁰ Aproape la sfârșitul vieții sale, Frédéric, deși foarte bolnav, la una dintre ultimele sale apariții publice la conferința de la Livorno, a spus ei că singurul scop al Societății Sfântului Vincențiu de Paul este să caute sfințenia membrilor prin exercitarea carității și oferă ajutor fraților și surorilor nevoiași. Acesta este modul în care Vincentianul întâlnește chipul suferind al lui Cristos: „[Societatea] are un singur scop: să-i sfințească pe membrii săi prin exercitarea carității și să aducă ajutor celor săraci materialul dar și spiritual” (Antoine - Frédéric Ozanam, Discurs la Conferința de la Livorno, 1 mai 1853).

¹¹ „Poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, regulă peste regulă, puțin aici, puțin acolo!” (Isaia, 28:10, NVI). Trebuie să urmărim SSVP

reguli, dar fără a uita Evanghelia și caritatea pe care o împărtășim.

¹² „Un singur lucru ne-ar putea împiedica și distruge: adulterarea spiritului nostru primitiv, fariseismul care sună din trompetă în fața ei, respectul de sine exclusiv care micșorează orice putere a elitei, obiceiurile și structurile excesive rezultând doar vorbe și relaxare sau mai degrabă o filantropie detaliată dornică să vorbească în loc să acționeze, sau din nou birocrății care împiedică cursul nostru prin multiplicarea unor mașinării” (Scrisoare de la Frédéric Ozanam către Amélie Soulacroix, 1 mai 1841).

activitatea SSVP-ului Internațional. Mesaje îmi vin de la diverse țări spunând că, după Covid - 19, multe Conferințe vor dispărea, ceea ce îmi frânge inima. Știind faptul că și unele dintre acțiunile vicentiene speciale se vor termina este o adevărată rușine, și mă fac să lăcrimez. Este de neînțeles, după părerea mea, motivul închiderii Conferințelor și a lucrărilor speciale în perioada post-pandemică, când sărăcia și inegalitatea între clasele sociale crește. Prin urmare, cer președinților consiliilor care sunt responsabili de Conferințe și lucrările speciale pentru a-și îndeplini rolul în organizație și înainte de orice decizie decisivă, să evite închiderea oricăror operațiuni fără a analiza provocările care duc la astfel de închideri. Este o reală provocare de a menține aceste lucrări vicentiene în funcțiune, dar pe de altă parte, este de un mare beneficiu pentru mulți oameni care au nevoie și depind de aceste acțiuni umanitare, în special copiii și vârstnicii.

În ceea ce privește formarea, cred că cursurile online sunt aici pentru a rămâne, în cele din urmă. Este important ca sesiunile de instruire ale fiecărui Consiliu Superior să ofere o gamă largă de cursuri, seminarii și întâlniri, utilizând cea mai recentă tehnologie a informațiilor și comunicațiilor pentru a îi ajuta în această sarcină. O altă zonă care poate crește în mod semnificativ este cel al proiectelor speciale sau sociale, pe care mai multe țări și Consilii Generale care le sponsorizează și generează venituri din muncă, astfel încât cei pe care îi ajutăm să poată avea succes în viață. Felicitările Conferințelor care utilizează acest model.

3.2. Conflicte nedorite

De asemenea, am observat, în unele părți ale lumii, o anumită atitudine abrazivă inutilă¹³ între membri, cauzată în general de dezacordul cu privire la probleme care nu au ca scop direct oferirea de ajutor săracilor. Din nefericire, mândria, egoismul, vanitatea și invidia au pus amprenta și pe membrii noștri. Deci, vă propun să cerem bunul Dumnezeu să alunge aceste sentimente și gânduri care ne despart și ne distrug unitatea din interiorul Conferințelor noastre. Au ajuns la Consiliul General o serie de rapoarte despre alegeri zgomotoase, organizate prost! Neacceptarea rezultatelor alegerilor este, de asemenea, un alt efect dăunător la care trebuie să rezistăm. Pentru a evita un astfel de conflict, trebuie mai ales să ne îmbunătățim formarea Vincentiană¹⁴. Disproporționalitatea ideilor este sănătoasă și chiar recomandabilă, atât timp cât nu are de suferit societatea noastră. Dar când astfel de conflicte sunt ridicate fără caritate sau fără o limită de fraternitate, bunătate și decență, cred că se atinge, din nefericire, un nivel maxim de neacceptat¹⁵.

---

¹³ Despre relațiile bune între membrii Conferințelor: „Sentimentele noastre fraterne pe care oferim au fost stabilite ca o practică obisnuită pe termen lung. Această relație de prietenie a domnit întotdeauna printre membri. Simplitatea întâlnirilor și atmosfera prietenească, împreună cu operele de caritate, au fost de la bun început la baza puterii și vitalității SSVP ” (Scrisoarea circulară a celui de-al treilea președinte general, Adolphe Baudon, 1848).

¹⁴ Unele situații pe care trebuie să le evităm atunci când admitem noi membri: „Există două pericole care par să afecteze însăși existența Societății noastre. Primul lucru este pericolul ca SVP să devină pur și simplu un sistem filantropic, dedicat doar distribuirii ajutoarelor materiale. Al doilea este legat de întâlnirile noastre care s-ar putea transforma în unele plictisitoare, sperându-i pe novici ”(scrisoarea circulară a celui de-al doilea președinte general, Jules Gossin, 1847).

¹⁵ Despre spiritul smereniei și fraternității: „Motivele pentru creșterea și succesul Conferințelor Vicentiene stau în smerenie, grija pe care am avut-o întotdeauna să nu căutăm felicitări sau laude. Să ne punem pe noi înșine pe locul doi oferindu-i lui Dumnezeu totul creditul pentru micile beneficii pe care le oferim. Mai observăm cu același angajament această smerenie pe care fondatorii noștri au practicat-o atât de bine? ” (Scrisoarea circulară a președintelui general al IV-lea, Antonin Pagès, 1895).

Mulți dintre liderii noștri au fost selectați fără calificări adecvate¹⁶, în domenii precum diplomație, gestionarea crizelor, dialogul și conducere. De fapt, alegerea candidaților potriviți este cu predilecție rezolvarea unei mari porțiuni din problemă, iar aceasta este în întregime responsabilitatea noastră. Când avem îndoieli cu privire la poziția pe care trebuie să o luăm în fața unor probleme complexe sau dificile care ar putea să apară, trebuie pur și simplu să ne întrebăm ce ar face Sfântul Vincențiu sau cei șapte fondatori în locul nostru. Am adoptat virtuțile vicențiene¹⁷ în slujba celor nevoiași sau le-am lăsat deoparte? Putem să înțelegem principiile și fundamentele Regulamentelor interioare sau confundăm caritatea cu filantropia? Toate aceste lucruri pot fi depășite, dacă ne lăsăm înconjurați de dragostea lui Cristos, în credință și speranță, slujind aproapei noastre nepărtinitor. La urma urmei, scopul nostru principal în aderarea la SSVP a fost pentru a ajunge la sfințenie prin practica carității creștine.

3.3. Tinerii cu care ne mândrim

Tinerilor care aparțin Conferințelor Sfântului Vincențiu de Paul le doresc și le transmit recunoștință sinceră pentru prezența lor în organizația noastră¹⁸. Niciodată să nu vă pierdeți speranța! Amintiți-vă întotdeauna pe cei șapte fondatori ai Societății noastre, toți tinerii (între 18 și 38 de ani), care nu au fost niciodată descurajați și întotdeauna au realizat lucrări caritabile foarte frumoase. Tinerii noștri sunt chemați să fie lideri ai tineretului Vincențian, aducând bucurie, entuziasm și compasiune în Conferințe. Tinerii reprezintă prezentul Confederației noastre. Ei aspiră la fraternitatea coexistentă, „fondată în adevăr, dreptate, caritate și dragoste pentru libertate”¹⁹. În SSVP, tinerii vor găsi toți acei factori care dau energie vieții vicențiene și ajută la sprijinirea celor mai nevoiași. Deci, înțelegeți aceasta de la mine, al-16 lea Președinte General, și veți primi întotdeauna sprijin, încurajare, spațiu, o voce și un timp.

Mulțumesc pentru angajamentul vostru față de cei mai nevoiași și față de Societate noastră. Iertați-ne defectele, rapoartele cu problemele apărute în Consilii unde unii oameni nu au vocație vicențiană, concentrează-ți energia pe ceea ce ne unește și pregăți-vă să preluați în curând roluri importante în Societate, pentru că avem mare speranță în voi. Lasăți-ne să avem încredere în tine.

3.4. Tandrețe, empatie și curaj

Ca membri activi ai Societății Sf. Vincențiu de Paul, ne confruntăm cu provocări enorme în fiecare zi, pe care trebuie să le depășim, fie cu cei pe care îi ajutăm, fie în

¹⁶ În ceea ce privește modul în care se desfășoară activitatea Conferinței: „Principalele calități pe care ar trebui să le arate președintele Conferinței sunt: amabilitatea, afecțiune sinceră și arzătoare pentru Conferință, membrii săi și săraci; fără să cadă în complacerea rutinei; și în cele din urmă, lucrând constant cu grijă și o atitudine conciliantă” (Manual al SSVP, 1845).

¹⁷ Pe bazele muncii vicențiene: „Umilința, curajul și încrederea în Dumnezeu sunt virtuțile care împreună formează baza și terenul societății noastre” (Scrisoarea circulară a celui de-al doilea președinte general, Jules Gossin, 1846).

¹⁸ Cu privire la necesitatea urgentă de recrutare a tinerilor în conferințele noastre: „În unele orașe, în special în centrele universitare, este o rușine că respectivele Conferințe, fondate pentru binele tinerilor și pentru a îi menține în caritate și în legătura cu biserica, adesea au puțini membri tineri. Cu siguranță conferințele create în colegii sau școli sunt niște incubatoare sigure pentru SSVP. De aceea, să profităm de acest nou suflu nou pe care ni-l pot aduce în fiecare an acești membri tineri” (Scrisoarea circulară a 3-a Președinte general, Adolphe Baudon, 1851).

¹⁹ Sfântul Ioan XXIII, Enciclica „Pacem in Terris”, § 45.

propriul nostru mediu, adică printre noi înșine ca membrii²⁰. Dar prin harul lui Dumnezeu, aceste obstacole pot fi depășite cu trei factori care sunt caracteristici fiecărui Vincențian: tandrețe, empatie și curaj.

Sensibilitatea²¹ este esențială în activitatea unui Vincențian. Fără blândețe, tact și generozitate, fără prietenie și dragoste fraternă pentru aproapele, este imposibil să practici caritatea. Unui Vincențian care nu oferă tandrețe îi va fi greu să realizeze virtuțile (cardinal și teologic) a lui Ozanam, și a celorlalți fondatori ai Societății Sfântului Vincențiu. Fără tandrețe este greu să ascuți săracii. Fără tandrețe, trebuie să fie dificil să știi cum să-i sfătuiești pe cei care suferă²².

Fără tandrețe, mesajul vincențian nu va fi auzit. Trebuie să acționăm cu blândețe inimile, în special cei dintre noi care suntem lideri vincențieni, care guvernăm adesea cu o strângere prea fermă, generând discordie și conflicte inutile.

Empatia este deosebit de evidentă în timpul vizitei la domiciliu²³, când membrii pot simți mai puternic viața grea a nevoiașilor. Empatia este dezvăluită și în proiectele sociale vincențiene, în care copiii, bolnavii și bătrânii se luptă, pentru a depăși adversitățile în viața de zi cu zi. Dar empatia apare și în relațiile interne, adică printre procedurile și experiențele SSVP, pentru exemplu în rândul membrilor unei conferințe sau în conducerea administrativă a consiliilor. Fără empatie, nu putem fi membri. Fără a ne pune în pielea altuia, este practic imposibil ca cineva să devină Vincențian. Empatia este totul! Este temelia carității și relațiilor umane. Un egoist nu poate exercita caritatea. O persoană care își caută propriile interese nu practică solidaritatea umană; doar se prefacă că o practică. Caritatea se poate face numai dacă în primul rând se experimentează empatia.

În cele din urmă, fără curaj, nu se poate face nimic. Suntem atât de mici și de slabi în fața celor puternici și sistemele lumii, că fără curaj nu putem face față necazurilor cu credința, pacea și speranța²⁴. Curajul ne oferă spiritul inovator și creativ de care avem nevoie pentru a găsi pașnic și eficient soluții, în căutarea unei societăți mai frățești și mai drepte. A fi curajos înseamnă „a gândi la nivel înalt”, dorind mereu să facem tot ceea ce este mai bun pentru cei pe care îi ajutăm și căutăm diferite modalități de a practica caritatea și de a obține rezultate pozitive. Curajul înflorește din entuziasm. Un membru trist sau descurajat nu o va face niciodată să radiază curajul, care vine din bucurie și din

²⁰ Aici îmi place întotdeauna să mă refer la „a doua rețea de caritate” (printre noi Vincentienii) care trebuie să meargă împreună cu prima (legat de cei pe care îi ajutăm). Acest lucru este exprimat mai complet în cartea mea „Apasionados por la caridad y la justicia” [Pasionat de caritate și justiție] (Madrid, Spania, 2017), publicat de Consiliul Național al Spaniei.

²¹ „Deci dacă este o mângâiere în Cristos, dacă este o stimulare a iubirii, dacă este o comuniune a duhului, dacă este o simțire și îndurare, faceți-mi bucuria deplină: să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget! Să nu faceți nimic din ambiție sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, fără ca cineva dintre voi să aibă în vedere numai ale sale, ci și ale altora!” (Filipeni 2, 1-5, NVI).

²² „Dorim ca binecuvântata blândă a creștinismului față de cei care suferă să se simtă în organizațiile care îi ajută” (Frédéric Ozanam, în articolul „Pericolele carității” publicat în revista „La Nouvelle Ere”, 29 octombrie 1848).

²³ La discreție: „Eforturile membrilor Societății Sfântului Vincent de Paul sunt dedicate numai sprijinirii săracilor și celor nefericiți, prin lucrări caritabile, cărora le aduc înțelepciune minunată și nu mai puțin admirabilă modestie. Cu cât este mai discretă această practică în societate, cu atât mai bine se poate exercita caritatea creștină și ameliorează luptele interioare ale indivizilor” (Papa Leon al XIII-lea, 1885).

²⁴ „Nu știu nimic atât de fin ca acele inimi fragile care rămân ferme în fața unor îndatoriri mari. Dumnezeu își arată mâna cel mai clar în opera acestor oameni, nu cea de bronz, ci de carne, care ajung de multe ori în punctul de prăbușire. Contemporanii acestora îi vor acuza de timiditate; iar posteritatea va fi uimită de curajul lor” (Frédéric Ozanam, articolul, „Pericolele Romei și speranțele ei”, în jurnalul „Corespondentul”, numărul din 10 februarie 1848).

inima pasională. A fi curajos înseamnă a fi un vizionar, o persoană cu speranță și un idealist. A fi curajos înseamnă, de asemenea, să știi să fii revoltat, căutând bunăstarea materială, morală și spirituală a copiilor lui Dumnezeu. Punerea talanților pe care ni i-a dat Dumnezeu în slujba carității înseamnă să fim curajoși în mod eficient. Deci, dragi frați și surori, să urmăm calea Vincențiană cu tandrețe, empatie și curaj, în numele Domnului nostru Isus Cristos, în persoana celor mai umili și nevoiași.

3. Anul Jules Devaux

3.1. Concurs literar

La data de 8 februarie 2021, Consiliul General Internațional a lansat cea de a 5-a competiție de literatură internațională, „Prima conferință - Jules Devaux”. Acesta va răsplăti acele eseuri sau opere literare care vor oferi detalii noi sau mai puțin cunoscute despre viața personală, profesională, vincențiană și despre familia Devaux, precum și sublinierea contribuției sale la creșterea primei conferințe și la extinderea SSVP în jurul lumii.

Actualul personal al Consiliului General Internațional continuă să se concentreze asupra importanței celor șapte fondatori în istoria SSVP, nu doar centrate pe viața fericitului Antoine - Frédéric Ozanam, cel mai mare exemplu al nostru, al cărui proces de canonizare este foarte avansat, dar și asupra contribuțiilor celorlalți pionieri care au adus-o în Biserică, asupra celor în nevoie și dar și a umanității.

Consiliul General Internațional consideră această competiție internațională „Prima conferință - Jules Devaux” că va avea la fel de mult succes ca și precedentele, care au acordat premii Vincențienilor din diverse părți ale lumii. Tocmai asta ne dorim: o înțelegere mai bună ale vieții și ale lucrărilor fondatorilor noștri, calitățile și virtuțile lor, precum și defectele lor²⁵. Acesta este unul dintre principalele obiectivele pe care această președinție a Consiliului General speră să le atingă.

După cum se menționează în regulile care vor fi disponibile pe pagina web a Consiliului General (www.ssvpglobal.org) în următoarele câteva săptămâni, în conformitate cu liniile directoare utilizate pentru concursurile anterioare, vor fi premii în numerar pentru a fi acordate²⁶ scriitorilor câștigători, precum și Conferințelor lor. Suntem siguri că activitatea academică Devaux va fi la fel de valoroasă ca a celorlalți; Bailly de Surcy (2017), Lallier (2018), Lamache (2019) și Clavé (2020), oferind trăsături și detalii interesante despre viața acestui om atât de important în istoria SSVP. Invităm toate consiliile superioare să publice articole și reflecții cu privire la rolul dominant al lui Devaux în procesul de înființare a SSVP, stimulând studiul vieții și al operei sale, în termeni personali, profesioniști, academici și vincențieni, contribuind împreună cu Consiliul General la anului tematic internațional 2021.

Consiliul General sugerează ca, la data de **8 decembrie 2021**, data închiderii „Anului internațional al lui Jules Devaux”, să fie sărbătorită cu o Liturghie de mulțumire

²⁵ Cu privire la sprijinul SSVP pentru Biserica Catolică: „Biserica nu poate pieri și a crescut întotdeauna în mijlocul persecuției. Dar, în Societatea Sfântului Vincențiu de Paul, Biserica ar trebui să-și găsească cei mai fideli avocați și cei mai îndrăzneți apărători. Să ne reamintim, în acest sens, dorința exprimată de Papa Pius al XI-lea în 1925, de a vedea o conferință Vincențiană fondată în fiecare parohie din lume” (Scrisoarea circulară a celui de-al șaptelea președinte general, Henri de Vergès, 1931).

²⁶ În acest sens, cartea „Federico Ozanam: un intelectual în serviciul saracilor” (Paris, 2003), de Gérard Cholvy, dezvăluie calea simplă a lui Ozanam și a celorlalți fondatori, în ciuda învățării lor și a burselor.

în toate parohiile din întreaga lume, ca un memorial pentru fondatorul nostru Devaux. De asemenea, la **27 octombrie 2021**, este comemerarea morții lui Devaux, Conferințele ar trebui să-și amintească viața lui, citind pasaje despre el ca pe o lectură spirituală la întâlnirile conferinței.

Actualul Consiliu General continuă să lucreze pentru a-i face pe cei șapte fondatori mai cunoscuți, iubiți și admirați, deoarece SSVP a fost o acțiune colectivă²⁷ și toți sunt la fel de importanți în povestea acestei societăți. Ar fi o mare nedreptate să neglijăm acest lucru.

3.2. Cine a fost Jules Deveux?

Jules - François - Louis Devaux s-a născut la 18 iulie 1811 la Colombières (Franța). Fiul unui doctor, Jules Devaux a studiat pentru prima dată la Collège Royale din Caen. La 20 de ani, în 1830, a plecat la Paris pentru a studia medicina la Sorbona. Acolo l-a întâlnit mai întâi pe Frédéric Ozanam și pe ceilalți fondatori, la universitate²⁸, unde a participat la Conferințele de istorie, deși nu a fost foarte activ în discuții.

În 1833, Devaux a fost unul dintre cei șapte fondatori ai primei Conferințe de caritate. A fost ales ca primul trezorier al conferinței, dar a fost, de asemenea, primul trezorier al Societății Saint Vincent de Paul. Devaux era amuzant și își folosea pălăria ca geantă pentru colecțiile săptămânale. Devaux a fost cel care a pus grupul în legătură cu sora Rosalie Rendu, Fiica Carității, care le-a aprobat imediat intențiile și le-a arătat modalități practice de lucru cu cei mai nevoiași. Probabil că o știa pe Sora Rosalie cu mult înainte de înființarea SSVP.

După terminarea studiilor sale medicale, Jules Devaux a părăsit Parisul în 1839 pentru a se stabili în Normandia, în orașul Trivières. A practicat medicina la Honfleur. După moartea mamei sale, el a renunțat temporar la practicarea medicinei. A călătorit în toată Europa, în special în Germania, unde a încercat fără succes să fondeze o Conferință Vincențiană. Devaux a locuit la München și a lucrat acolo cu părintele Maret. El s-a însurat cu Adèle Marie Louise Picard în 1849 și a avut doi copii, René și Louise. Există puține informații despre iubitul nostru Devaux. A murit la vârsta de 69 de ani, în capitala Franței, la 27 octombrie 1880.

4. Concluzii

Pe drapelul Societății Sfântul Vincențiu de Paul, găsim deviza misiunii Vincențiene, numele celor mai umili oameni, scris în latină: „Serviens in spe” (slujind în speranță). De ce apare această frază pe emblema noastră? Ce legătură are SSVP cu speranța? La ce să sperăm sau speranță în ce?

4.1. Speranța, credința și caritate

Regula internațională a Societății Sfântului Vincențiu de Paul dedică mult spațiu teologic virtutei speranței. Mai multe articole, dispoziții și note menționează cuvântul speranță. De exemplu, la articolul 1.2, intitulat „Vocația Vincențiană”, speranța este

²⁷ Mulțumim Consiliului Central din Tirolul de Sud, Italia, pentru ajutorul său generos și continuu pentru a permite Consiliului General International să recompenseze câștigătorii în fiecare an.

²⁸ În cartea „Frédéric Ozanam, profesor la Sorbona: viața și opera sa”, de Kathleen O'Meara, scrisă în 1876, găsim un o mulțime de detalii despre relația dintre cei șapte fondatori și conducerea lui Ozanam în procesul fondării primei Conferințe. Vă recomandăm cu tărie ediția corectată și adnotată de către membrul și scriitorul SSVP Javier Fernández Chento, publicat la Madrid în 2017.

foarte importantă: „**Vocația membrilor Societății, care sunt numiți vicențieni, este să-L urmeze pe Cristos prin slujirea celor nevoiași și astfel să depună mărturie despre iubire Lui plină de compasiune și necondiționată. Membrii își arată angajamentul prin contactul persoană la persoană. Vincentienii slujesc în speranță**”

Ori de câte ori cuvântul speranță apare în regulamentul internațional, acesta este combinat cu următorii termeni: slujire, bucurie, spiritualitate, vocație, credință și caritate. Această listă de referințe se bazează pe Catehismul Bisericii Catolice, care descrie virtuțile teologice (cele care ne apropie de Dumnezeu): credința, speranța și caritatea.

Catehismul afirmă că speranța este: „Speranța este virtutea teologică prin care ne dorim împărăția cerului și viața veșnică ca fericire, punând încrederea noastră în promisiunile lui Cristos”; iar Biserica definește caritatea ca „virtutea teologică prin care Îl iubim pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele ca pe noi înșine pentru dragostea lui Dumnezeu”. Cu dragostea copiilor lui Dumnezeu și a fraților și surorilor pe care Cristos ne poruncește să le practicăm.

Analizând în detaliu aceste două virtuți (speranța și caritatea), înțelegem că ambele sunt înrudite, una în funcție de celălaltă: Îmi iubesc aproapele și sper la viața veșnică în Dumnezeu. Este atât de simplu. Așadar, dragi frați și surori, să ne concentrăm pe speranță, căutând mântuirea sufletelor noastre și oferind ajutor celor care au nevoie, cu aceeași devotament și energie²⁹. În timpul acestei pandemii în care trăim, speranța și generozitatea să fie singurii viruși pe care îi oferim. Cu speranță, umblând pe urmele lui Vincențiu și urmând exemplul celor șapte fondatori ai noștri, vom transforma lumea. Cred că acesta este adevărul, tu ce zici?

Mai mult, în călătoria noastră zilnică ca creștini botezați, vicențieni, putem experimenta nenumărate probleme și provocări, în toate mediile vieții: în familie, la locul de muncă, în studiile noastre, în căutarea unui loc de muncă, în sănătate și atâtea alte aspecte ale ființei umane. În Biserică și în Societatea Sfântului Vincențiu de Paul, uneori avem parte de experiențe dureroase aducand-ne dezamăgiri.

Odată, un membru mai experimentat m-a mângâiat, spunând: „Există lumină și întuneric pretutindeni și în Societatea noastră, experimentăm aceleași lumini și ne confruntăm cu aceleași umbre ca în oricare altă organizație”. Pentru mine, acest membru a fost foarte înțelept, determinându-mă să reflectez asupra aspectelor pozitive și negative ale organizației noastre, dar mai ales cu privire la nevoia de resemnare și rezistență la confruntarea problemelor pe care le vom experimenta cu siguranță în viețile noastre.

În viața mea de membru Vincențian, am simțit o emoție intensă și am asistat și la vremuri mai puțin favorabile. Ca în orice activitate umană, întâlnim oameni din anturajul nostru în care nu putem avea încredere sau care caută doar să provoace conflicte. Există, de asemenea, unii care folosesc SSVP pentru a crea o carieră politică sau să se promoveze, neavând vocație vicențiană.

Există unii lideri care sunt extrem de duri în relațiile cu membrii, cu angajații și voluntarii și care acționează fără caritate. Este dureros să trebuiască să vorbești despre

²⁹ Fața umană a carității ne învață că săracii nu sunt oameni invizibili, anonimi pe care îi întâlnim, ci frații noștri și surori noastre, cu care împărtășim ceea ce suntem și ceea ce avem. Aceasta este adevărata dimensiune a carității: „Când Domnul nostru a spus: ‘săracul va fi întotdeauna cu voi’, nu a fost un blestem pe care l-a lăsat discipolilor săi, ci un cuvânt de speranță și caritate” (Frédéric Ozanam, extras din procesul-verbal al adunărilor generale, 1 februarie 1836 - 19 martie 1848, Arhivele SSVP, registrul 103). Speranță creștină, întemeiată pe învierea lui Isus Cristos, își găsește astfel sprijinul în caritate, pentru că suntem co-participanți la construirea Împărăției lui Dumnezeu. Un credincios nu poate să nu-l vadă și să-l întâlnească pe Isus Cristos atunci când este cu persoana săracă.

aceste umbre, care sunt adevărate răni care ne împart eforturile și fac să cadă suspiciunea asupra oricui. Îl cerem lui Dumnezeu ca conducătorii Vincentieni să fie „chemați și binecuvântați și roadele lor să se înmulțească”, așa cum a promis Dumnezeu poporului evreu; „Priviți la Abraham, părintele vostru, și la Sara, cea care v-a născut! Pentru că eu am chemat unul, l-am binecuvântat și l-am înmulțit.”(Isaia, 51: 2).

Deci, confruntat cu această realitate crudă, te implor: fii puternic, fii credincios și nu te clătina. „ **Domnul însuși merge înaintea ta, el însuși este cu tine; nu te va părăsi și nu te va abandona; nu te teme și nu te descuraja!**”(Deuteronom, 31: 8, NVI). Să rămânem fermi în Domnul, deoarece El nu ne va abandona niciodată³⁰. Suferim în multe încercări, dar ele vor fi stinse de lumina Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Când vom aștepta cel mai puțin, întunericul va dispărea făcând loc luminii. „Dumnezeu a spus: ‘Să fie lumină’. Și a fost lumină. Și Dumnezeu a văzut că este bine. Și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric ”(Geneza 1: 3).

4.2.Încurajare pentru depășirea situațiilor dificile

Vreau să se păstreze toți membrii, voluntarii și angajații SSVP din întreaga lume făcând munca necesară și solicitantă de caritate, împreună cu cei mai umili oameni, cu grijă, dragoste și caritate, fără a judeca niciodată pe săraci, fără a înțelege mai presus de toate realitatea vieții lor și nevoile pe care le au. Uneori nu ne dăm seama de propria noastră forță care vine de la Dumnezeu. Fiți empatici, blânzi, iubitori cu cei care suferă. Evitați conflictele și birocrăția; în schimb, urmați legea bazată pe dragostea celor șapte fondatori. Căutați să rezolvați orice conflict și nu pierdeți timp cu lucruri mai puțin importante, sau chiar banale. Mântuirea ne așteaptă!

Îl rugăm pe Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Domnului, ca cei persecutați în diferite părți ale lumii, din motive religioase sau politice, să fie protejați și sprijiniți. Îi cerem Domnului pace în lumea, să aibă grijă de noi și să pună capăt tuturor formelor de sărăcie, fie ea morală³¹, materială sau spirituală. Fie ca noi toți, membri SVP, să apărăm întotdeauna viața și să luptăm împotriva avortului și eutanasiei, aducând valorile Evangheliei și virtuțile vicentiene oriunde mergem (Fapte 10:38).

4.3.Anul renașterii acestei lumi

În 2021, după depășirea crizei de sănătate, trebuie să recuperăm timpul pierdut. Conferințele noastre vor fi nevoite să-și dubleze eforturile pentru a recupera ceea ce a fost pierdut. Vom face și noi aceasta în cadrul Consiliului General. Toate activitățile care ar fi trebuit să se întâmple în 2020, așa cum ar fi fost: deschiderea noului birou din Paris și călătoriile misionare (pentru președintele general și pentru CGI) le vom planifica în următorii ani, cu un accent reînnoit. Vom compensa acest lucru cu o muncă grea, cu o mai mare dedicare și servitute.

³⁰ Frédéric Ozanam ne invită să ne încredem în Dumnezeu, chiar și atunci când planurile noastre nu apar așa cum am cerut: „Să dorim ceea ce Dumnezeu vrea, inclusiv incertitudinea. Incertitudinea este tocmai testul pe care ni-l pune pentru a vedea cât de mult ne punem încrederea în el ”(Scrisoare către Amélie Soulacroix, 27 iulie 1844), știind că, deși ar putea să pară că rugăciunile noastre nu sunt ascultate, dar Dumnezeu este „ca o mamă care o ia copil de pe scaunul unde stă, dar numai să-l strângă în brațe ”.

³¹ Despre sărăcia morală: „Putem oferi un serviciu deosebit săracilor și claselor muncitoare, ajutându-i să-și rezolve problemele. Dar aceasta este doar la suprafață, ceea ce se vede. Preocuparea trebuie să fie întotdeauna în beneficiul moral și aceasta este lucrarea esențială a SSVP, orice activitate de caritate nu se limitează doar la interese materiale, ci caută mai presus de toate să ajungă la inimi și suflete. Toată munca noastră ar trebui să aibă acest dublu caracter ”(Scrisoarea circulară a celui de-al 5-lea președinte general, Paul Calon, 1907).

Consiliul general nu își poate încetini activitatea, deoarece Confederația Internațională depinde de vitalitatea și energia pentru a „inocula” lumea cu viruși buni. Suntem absolut siguri că bunul Dumnezeu nu ne va abandona niciodată. **Noi, Vincentienii, suntem în lume așa cum sufletul este în trup**³². Deci, dragii mei frați și surori, în acest an 2021, să rămânem ferm dedicați lui Ozanam și adevărați campioni ai speranței, carității și pacii! Pacea lui Cristos să fie cu voi toți!

Renato Lima de Oliveira

Al 16-lea Președinte Internațional General

Traducere: Marilena Bartic

³² Parafrazăm un pasaj din scrisoarea către Diognet (120 d.Hr.) care spune: „Creștinii sunt în lume așa cum este sufletul în corp”. Unii scriitori atribuie acest motto și Iustin Martyr (100-165).